

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte	Nadejda Toma,
Judecători	Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun, Victor Boico,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare, declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Svetlana Țurcanu și de partea vătămată Svistal Nina, împotriva sentinței Judecătorei Chișinău din 30 octombrie 2020 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2021, în privința inculpatului

Musteață Igor xxxx.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 17.08.2019 - 30.10.2020,
instanța de apel: 26.11.2020 - 24.11.2021,
instanța de recurs: 22.02.2022 - 18.04.2022.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul Penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău din 30 octombrie 2020, Musteață Igor a fost achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, din motiv că ***nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.***

Acțiunea civilă a părții vătămate Svistal Nina, privind încasarea de la inculpat a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Instanța de fond a constatat că potrivit rechizitoriului, inculpatul Musteață Igor se învinuiește că la 28 martie 2018, orele 18:00, aflându-se în apropierea blocului locativ situat pe adresa mun. xxxx, str. xxxx, acționând cu intenție directă, în scopul amenințării cu moartea și cu vătămarea gravă a integrității corporale a Ninei Svistal, din motivul relațiilor ostile apărute între ei și conflictului iscat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând și dorind în mod conștient survenirea acestora, s-a pornit cu pas grăbit după această, și ajungând-o, a numit-o cu cuvinte necenzurate și jignitoare, în prezența mai multor persoane. Ulterior, Musteață

Igor, continuând comportamentul său violent, conștientizând că ultima se află în imposibilitate de a se apăra, precum și a opune rezistență, în prezența martorilor oculari, a încercat să-i aplice o lovitură cu o țeavă în regiunea capului, continuând, totodată, cu o tonalitate ridicată s-o numească cu cuvinte necenzurate și jignitoare, amenințând-o că va folosi țeava în calitate de armă și o va lipsi de viață pe Svistal Nina, ca urmare, creând pericolul realizării amenințărilor sale, acțiuni care au fost percepute ca reale de către partea vătămată.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 155 Cod penal, ca amenințarea cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, adică amenințarea cu omor și cu vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății, dacă a existat pericolul realizării acestei amenințări.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vinovăția și a declarat că pe partea vătămată a văzut-o prima dată la poliție, anterior nu a cunoscut-o.

Procurorul în susținerea învinuirii a invocat următoarele probe:

declarațiile părții vătămate Svistal Nina că în acel moment, Musteață I. era într-o stare de ebrietate avansată, a lăsat paharul din mână și s-a îndreptat în direcția ei, întrebând pe cei din jur, unde este țeava. Cerlat Pelaghia i-a înmânat țeava și el a mers spre ea, a scuiat țigara, s-a adresat cu cuvinte necenzurate, ținând țeava deasupra capului. Ea a încremenit și nu își dădea seama cum ar trebui să se apare. Țeava avea aproximativ 50 cm grosime și lungimea de 1.5 m. Tonalitatea vocii inculpatului era agresivă, ochii îi erau tulburi și transmiteau ură și ciudă. Amenințările le-a perceput drept reale. Era o frică, a început să tremure, cu senzații greu de descris. Pe Musteață I. îl cunoștea vizual înaintea evenimentului. Când a venit serviciu 902, a descris totul, cum a fost atacată de inculpat, cum a fost înjurată, ea fiind în stare de șoc;

declarațiile martorului Pîrlog Raisa că în timp ce se certau, doamna Nina a început să strige la ei, zicând că ea nu are de gând să dea nici un ban. Inculpatul nu înțelegea ce se întâmplă, el doar stătea cu țeava în mână. Nu a auzit ca inculpatul să îi spună ceva doamnei Svistal N., nu a fost atentă la acest moment;

procesul-verbal de sesizare, potrivit căruia victima Svistal N. roagă organul de urmărire penală să atragă la răspundere persoana necunoscută care la data de 28 martie 2018, în timp ce se afla pe str. Alba-Iulia 72/1, a avut intenția de a o lovi cu o țeavă în regiunea capului;

procesul-verbal de confruntare între Musteață O. și Svistal N. din 25 aprilie 2019, potrivit căruia, partea vătămată indică că Musteață O. a fost prezent la incidentul ce a avut loc la 28 martie 2018, fiind în stare de ebrietate, Musteață O. a văzut cum un oarecare Ion a amenințat-o pe ea și când acesta a dorit să o lovească cu țeava, l-a apucat de mână, ultimul liniștindu-se;

procesul-verbal de confruntare între Musteață I. și Svistal N. din 25 aprilie 2019, potrivit căruia, partea vătămată indică că Musteață I. a fost prezent la incidentul ce a avut loc la 28 martie 2018, că el a amenințat-o și a dorit să o lovească cu țeava;

procesul-verbal de confruntare între Musteață I. și Svistal N. din 29 mai 2019, potrivit căruia, partea vătămată indică că Musteață I. a fost prezent la incidentul ce a avut loc la 28 martie 2018, fiind în stare de ebrietate, a amenințat-o și când a dorit să o lovească cu țeava, Musteață O. l-a apucat de mână, ultimul liniștindu-se, Musteață I o

bârfea împreună cu alți locatari, iar când ea a ieșit în curte, a început să o insulte și să o amenințe că o lovește și o omoară.

Totodată, instanța a conchis că **vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii** prevăzute de art. 155 Cod penal, nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată, că **nu a fost dovedită fapta de amenințarea** cu omor a părții vătămate Svistal N. ori, cu vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății ei, **dacă a existat pericolul realizării acestei amenințări, adică fapta dată nu a avut loc.**

La fel, instanța a constatat există unor neconcordanțe în actul de acuzare, care **pun la îndoială învinuirea** adusă și **care nu pot fi înlăturate** în baza probelor administrate în prezenta cauză, că **probele** invocate în susținerea acuzației **nu au confirmat**, dincolo de orice îndoială rezonabilă, faptul **că inculpatul a comis infracțiunea** prevăzută de art. 155 Cod penal, că prin **probatoriul** administrat în cauza dată **nu a fost demonstrată existența faptei infracțiunii** incriminate inculpatului.

3. Procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Marina Copeciuc, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 155 Cod penal la amendă.

Apelanta a invocat că instanța de fond a examinat probele prezentate de acuzatorul de stat, însă, eronat și subiectiv a dat apreciere circumstanțelor cauzei, care în mod direct se află în suport cu vinovăția inculpatului.

Astfel, declarațiile date în instanța de judecată de către inculpat, au fost respinse prin probele acuzării, care au fost cercetate în ședința de judecată, inclusiv: declarațiile părții vătămate Svistal Nina și declarațiile martorilor: Musteață Diana, Pîrlog Iurie, Pîrlog Raisa și Proțap Alexandru.

Prin urmare, instanța nu a dat o apreciere justă și altor probe materiale cercetate în instanță, care de asemenea au dovedit vinovăția inculpatului, cum ar fi: înștiințarea 902 din 28.03.2018 parvenită de la Cotelea Viorel, care a reclamat despre conflictul de pe str. Xxxx mun. xxxx; procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii potrivit căruia Svistal N., solicită tragerea la răspundere penală a persoanei necunoscute, care la 28.03.2018, în timp ce se afla pe str. xxxx, mun. xxxx, a avut intenția de a o lovi cu o țevă în regiunea capului; factura detaliată a convorbirilor telefonice de la SA Orange din 29 aprilie 2018 privind convorbirile telefonice a victimei Svistal N., care la data de 28 martie 2018 a telefonat serviciul 902 în intervalul de timp 20:16 - 20:18; procesul-verbal de confruntare între Musteață I. și Svistal N. din 25 aprilie 2019, potrivit căruia, partea vătămată indică că Musteață I. a fost prezent la incidentul ce a avut loc la 28 martie 2018, că el a amenințat-o și a dorit să o lovească cu țeava; procesul-verbal de confruntare între Musteață I. și Svistal N. din 29 mai 2019, potrivit căruia, partea vătămată indică că Musteață I. a fost prezent la incidentul ce a avut loc la 28.03.18, a indicat că Musteață I. a fost în stare de ebrietate, a amenințat-o pe ea și a dorit să o lovească cu țeava, Musteață O. l-a apucat de mână, ultimul liniștindu-se descris hainele în care era îmbrăcat la acel moment, Musteață I. indicând că acesta bârfea împreună cu alți locatari, iar când ea a ieșit în curte, a început să o insulte și să o amenințe precum că o lovește și o omoară.

Instanța de fond a conchis că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de prevăzute de art. 155 Cod penal nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată.

Astfel, instanța a ajuns la concluzia adoptării unei sentințe de achitare din motiv că în ședințele de judecată, pe parcursul cercetării judecătorești, analizând cumulul de probe anexate, inclusiv declarațiile inculpatului, ale părții vătămate, ale martorilor acuzării și cei apărării, instanța a constatat că nu a fost dovedită fapta de amenințarea cu omor a părții vătămate Svistal N.

Prin urmare, sentința de achitare în cauza inculpatului Mustață I. este neîntemeiată, nu corespunde circumstanțelor faptei expuse și urmează să fie anulată ca fiind drept neîntemeiată.

3.1. A declarat apel și partea vătămată Svistal Nina, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 155 Cod penal, cu admiterea acțiunii civile.

Apelanta a invocat că analizând circumstanțele de fapt stabilite în cadrul examinării prezentei cauze în coraport cu probatoriul administrat, la faza urmăririi penale și cercetat în ședința de judecată, vina inculpatului a fost confirmată pe deplin, probele au dovedit realizarea propriu-zisă a infracțiunii incriminate inculpatului.

Mai mult, Mustață I. nu a negat faptul că a fost implicat într-un conflict cu ea, prin urmare instanța greșit a constatat inexistența faptei infracționale, or în natura sa, evenimentele denunțate de ea au avut loc

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2021, apelurile au fost respinse, ca nefondate.

Instanța de apel a constatat că *prima instanță nu a comis careva erori de fapt și de drept* care ar impune casarea sentinței de achitare a lui Mustață I., stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept și *ajungând la concluzia corectă cu privire la lipsa faptei infracțiunii.*

Astfel, instanța de fond *a făcut o apreciere corectă a probatoriului administrat*, ajungând în mod legal la concluzia că Mustață I. *nu se face vinovat de comiterea infracțiunii* privind amenințarea cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, or, în cazul respectiv, *s-a constatat lipsa faptei infracționale.*

Prin urmare, *prin probe administrate* de organul de urmărire penală *nu a fost demonstrată vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii imputate*, or, *instanța nu poate să pună la baza unei hotărâri de condamnare doar declarațiile părții vătămate, nu a fost confirmată existența infracțiunii* prevăzute de art. 155 Cod penal.

În concluzie, în prezenta speță *nu a fost probată existența faptei ilicite*, cauzarea prejudiciului, legătura cauzală dintre fapta ilicită, prejudiciu și *vinovăția inculpatului de comiterea faptei ilicite*, iar soluția privind respingerea acțiunii a fost una justificată și întemeiată.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Svetlana Țurcanu declară recurs ordinar, solicitând casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurenta invocă că omisiunea instanței de apel privind examinarea tuturor argumentelor invocate de procuror în apelul declarat, a condus la concluzia că în soluția adoptată a însușit în mod real motivele primei instanțe, preluând constatările și lucrările acesteia, astfel încât a acționat cu derogare de la prevederile procesual-penale precum și nu s-a condus de recomandările Plenului Curții Supreme de Justiție expuse în Hotărârea nr. 22 din 12.12.2005, (cu modificările ulterioare), privind practica judecării

cauzelor penale în ordine de apel, conform căreia este inadmisibilă promovarea unei reeditări a judecății, care a avut loc în prima instanță, or la o nouă rejudecare, instanța de apel, are ca obiect de reexaminare acele dispoziții din hotărâre, care au fost greșit sau nelegal soluționate.

În condițiile precitate, instanța de apel a ignorat faptul că cu excepția declarațiilor inculpatului, pe care le-a considerat veridice, vinovăția de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 155 Cod penal este dovedită prin probe administrate asupra utilității, veridicității și pertinentei lor că nu a obiectat.

Astfel, probele administrate, în ansamblu, au confirmat vinovăția lui Musteață Igor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, deoarece conținutul acestora au indicat incontestabil asupra faptului că anume inculpatul a îndreptat și a încercat să lovească cu țeava înspre partea vătămată Svistal Nina în regiunea capului, provocându-i părții vătămate temere reală de a fi lipsită de viață.

La caz, s-a constatat că instanța de apel nu a cercetat toate probele administrate și nu le-a dat o apreciere obiectivă, care în ansamblu, au confirmat vinovăția inculpatului, or conținutul probelor și valoarea lor probatorie nu a fost analizată în textul deciziei, iar temeuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe, nu au fost stabilite.

În drept, recursul, este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

5.1. Declară recurs ordinar și partea vătămată Svistal Nina, solicitând casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 155 Cod penal, cu încasarea prejudiciului moral în mărime de 100.000 lei și material în sumă de 8.570 lei.

Recurenta indică că atât instanța de fond, cât și instanța de apel nu au audiat partea vătămată cum prevede norma procesuală. Pe parcursul examinării cauzei, a fost permanent întreruptă, solicitându-i-se să se expună pe scurt, astfel încălcându-i-se drepturile. În procesul verbal nu se regăsesc declarațiile părții vătămate în mod complet.

Analizând sentința și decizia, acestea sunt nefondate, fiind interpretate eronat circumstanțele cauzei, iar declarațiile părții vătămate nu au fost luate în calcul, fiind total ignorate.

Respectiv, declarațiile sale, care dovedesc incontestabil săvârșirea infracțiunii de către inculpat, nici nu au fost analizate de către instanțele de judecată, nefiind trecute în hotărârile judecătorești.

Astfel, inculpatul Musteață Igor, îndreptându-se cu țeava în direcția sa, a strigat către ea: ”Suca, cine te-a inundat?” adresându-se cu cuvinte necenzurate, având ochii tulburi ca la un narcoman, plini de ură, ridicând țeava deasupra capului ei să o lovească în cap. Era în stare de șoc, nu știa ce se petrece, nu-și dădea seama cum trebuie să reacționeze pentru a se apăra, iar în clipa următoare a observat cum Musteață Oleg l-a apucat de mână și i-a zis: ”nu trebuie”. Tot în acest moment s-a apropiat și Cerlat Pelaghia și a strigat: ”stați să-i trag și eu una”.

În drept, recursul, este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de

procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârile atacate nu cuprind motivele pe care se întemeiază soluția.

6. Judecând recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul Penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprind motivele pe care se întemeiază soluția, când motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul Penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, potrivit art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Conform art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. În corespundere cu art. 385 alin. (1) pct. 1) - 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni. Potrivit art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Potrivit art. 394 alin. (3) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă descrierea circumstanțelor cauzei constatate de instanța de judecată și enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului, cu indicarea motivelor pentru care instanța respinge probele aduse în sprijinul acuzării. Nu se admite introducerea în sentința de achitare a unor formulări ce ar pune la îndoială nevinovăția celui achitat.

În corespundere cu jurisprudența națională, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală, se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3., 39., 41.*).

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului și dispozitivului sentinței, instanța de fond (*pct. 1., 2. din decizie*):

a) a constatat în descriptiv mai multe motive de achitare, care se contrazic reciproc și generează diferite consecințe juridice, cum ar fi că: „...**vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii** prevăzute de art. 155 Cod penal, nu și-a găsit confirmare..., **nu a fost**

dovedită fapta de amenințarea cu omor a părții vătămate și dacă a existat pericolul realizării acestei amenințări, adică fapta dată nu a avut loc..., probele invocate în susținerea acuzației nu au confirmat faptul că inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 155 Cod penal..., prin probatoriul administrat în cauza dată nu a fost demonstrată existența faptei infracțiunii incriminate inculpatului...”

Totodată, în dispozitiv a dispus divergent că inculpatul este achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal din motiv că: „*nu s-a constatat existența faptei infracțiunii*”;

b) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete de fapt și drept invocate în rechizitoriu, neindicând motivele pentru care a respins probele acuzării, în special cele invocate în apelurile declarate și repetate în recursurile ordinare (pct. 3., 3.1., 5., 5.1. din decizie), în particular declarațiile părții vătămate că: „*...el a mers spre ea, a scuipat țigara, s-a adresat cu cuvinte necenzurate, ținând țeava deasupra capului. Ea a încremenit și nu își dădea seama cum ar trebui să se apare. Țeava avea aproximativ 50 cm grosime și lungimea de 1. 5 m. Tonalitatea vocii inculpatului era agresivă, ochii îi erau tulburi și transmiteau ură și ciudă...*”, ale martorului Pîrlog Raisa că: „*...inculpatul stătea cu țeava în mână...*”, procesul-verbal de confruntare între Musteață O. și Svistal N. din 25.04.2019, potrivit căruia: „*...Musteață O. a văzut cum un oarecare Ion a amenințat-o pe ea și când acesta a dorit să o lovească cu țeava, l-a apucat de mână, ultimul liniștindu-se...*”, procesele-verbale de confruntare între Musteață I. și Svistal N. din 25.04.2019 și 29.05.2019 potrivit căror: „*...Musteață I., fiind în stare de ebrietate, a amenințat-o și când a dorit să o lovească cu țeava, Musteață Oleg l-a apucat de mână, ultimul liniștindu-se. Musteață I. o bârfea împreună cu alți locatari, iar când ea a ieșit în curte, a început să o insulte și să o amenințe că o lovește cu țeava și o omoară...*”.

Pe lângă aceasta, concluziile sumare și neclare că: „*...există unele neconcordanțe în actul de acuzare, care pun la îndoială învinuirea adusă și care nu pot fi înlăturate în baza probelor administrate în prezenta cauză...*”, nu corespund exigențelor prescrise în art. 101 Cod de procedură penală, privind evaluarea și aprecierea probelor administrate în cadrul cauzei penale.

Ori, aprecierea completă și justă a probelor trebuie să se întemeieze pe o analiză minuțioasă a materialului probator și apoi pe o sinteză a evaluărilor făcute. Analiza probelor presupune examinarea fiecărui element probatoriu în parte, pentru a se înlătura tot ce nu are legătură cu cauza, tot ce este vag și nesigur. În cadrul operației de sinteză, probele sunt examinate în ansamblul lor, confirmându-se unele pe altele și ducând la o concluzie univocă, ce trebuie să fie reflectată în soluția dată cauzei, care urmează a fi motivată astfel încât raționamentele ce au stat la baza aprecierii probelor să poată fi supuse controlului judiciar;

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii.

În al doilea rând, potrivit art. 414 alin. (1) și (5) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Conform art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru

examinarea cauzelor în primă instanță. Potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Conform jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări. Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei. Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și, în acest caz, decizia urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei în apel, așa cum cere art.435 CPP, întrucât o asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel, nu a respectat prevederile de drept nominalizate, deoarece conform descriptivului și dispozitivului deciziei atacate (*pct. 4. din decizie*):

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate supra, repetându-le întocmai, rezumând că: „...**prima instanță nu a comis careva erori de fapt și de drept care ar impune casarea sentinței de achitare și ajungând la concluzia corectă cu privire la lipsa faptei infracțiunii...**, instanța de fond **a făcut o apreciere corectă a probatoriului administrat, ajungând în mod legal la concluzia că Musteață I. nu se face vinovat de comiterea infracțiunii or, în cazul respectiv, s-a constatat lipsa faptei infracționale...**, prin probele administrate de organul de urmărire penală **nu a fost demonstrată vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii imputate, or, instanța nu poate să pună la baza unei hotărâri de condamnare doar declarațiile părții vătămate, nu a fost confirmată existența infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal...**, în prezenta speță **nu a fost probată existența faptei ilicite, cauzarea prejudiciului, legătura causală dintre fapta ilicită, prejudiciu și vinovăția inculpatului de comiterea faptei ilicite...**”, nu a desființat sentința total și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentință nemotivată și neîntemeiată legal;

b) nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile de pe rol și repetate în recursurile ordinare, inclusiv asupra celor reproduse la pct. 3., 3.1., 5.1., cât și în felul și esența probatorie în care acestea au fost enunțate (*pct. 3. - 5.1. din decizie*);

c) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete de fapt și drept invocate în rechizitoriu, neindicând motivele pentru care a respins probele acuzării, în special cele invocate în apelurile declarate și repetate în recursurile ordinare (*pct. 3., 3.1., 5., 5.1. din decizie*), în particular declarațiile părții vătămate că: „...*el a mers spre ea, a scuipat țigara, s-a adresat cu cuvinte necenzurate, ținând țeava deasupra capului. Ea a încremenit și nu își dădea seama cum ar trebui să se apare. Țeava avea aproximativ 50 cm grosime și lungimea de 1.5 m. Tonalitatea vocii inculpatului era agresivă, ochii îi erau tulburi și transmiteau ură și ciudă...*”, ale martorului Pîrlog Raisa că: „...*inculpatul stătea cu țeava în mână...*”, procesul-verbal de confruntare între Musteață O. și Svistal N. din 25.04.2019, potrivit căruia: „...*Musteață O. a văzut cum un oarecare Ion a amenințat-o pe ea și când acesta a dorit să o lovească cu țeava, l-*

a apucat de mână, ultimul liniștindu-se...”, procesele-verbale de confruntare între Musteață I. și Svistal N. din 25.04.2019 și 29.05.2019 potrivit căror: „...*Musteață I., fiind în stare de ebrietate, a amenințat-o și când a dorit să o lovească cu țeava, Musteață Oleg l-a apucat de mână, ultimul liniștindu-se. Musteață I. o bârfea împreună cu alți locatari, iar când ea a ieșit în curte, a început să o insulte și să o amenințe că o lovește cu țeava și o omoară...”*”.

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanțele de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile de pe rol și că recursurile ordinare sunt întemeiate.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursurilor declarate, casării totale a deciziei contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Svetlana Țurcanu și de partea vătămată Svistal Nina, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2021, în privința inculpatului Musteață Igor xxxx, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, fiind pronunțată integral la 20 mai 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun

Victor Boico

